Lietas Nr. 133046516
Lietas arhīva Nr. 1-0465-16/17

S P R I E D U M S

Latvijas Republikas vārdā

Siguldā, 2016.gada 19.augustā

Rīgas rajona tiesas tiesnese M.Dreimane rakstveida procesā, izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu, kas ierosināta pēc /pers. A/ sūdzības par Rīgas pašvaldības policijas Latgales pārvaldes 2016.gada 26.aprīļa lēmumu D57/04/511303908/1.

Aprakstošā daļa

Rīgas rajona tiesā 2016.gada 11.maijā saņemta /pers. A/ (turpmāk-Sūdzības iesniedzēja) sūdzība par Rīgas pašvaldības policijas Latgales pārvaldes 2016.gada 26.aprīļa lēmumu D57/04/511303908/1 (turpmāk-Iestādes lēmums) atcelšanu.

Ar Rīgas rajona tiesas 2016.gada 16.maija lēmumu sūdzība pieņemta un ierosināta administratīvā pārkāpuma lieta.

No administratīvā pārkāpuma lietas materiāliem konstatējams, ka 2016.gada 19.martā Rīgas pašvaldības policijas (RPP) Latgales pārvaldes inspektors Vitālijs Levaškevičš Sūdzības iesniedzējam sastādījis administratīvā pārkāpuma protokolu-paziņojumu Nr.511303908 par Ceļu satiksmes noteikumu (turpmāk CSN) 278.18.punkta prasību neievērošanu, proti, par to, ka 2016.gada 19.martā plkst.13:12, transportlīdzeklis /TL marka/ ar valsts numura zīmi /TL numurs/, novietots stāvēšanai Prūšu ielā 23A, teritorijā, kurā iebraukšana apzīmēta ar ceļa zīmi "Stāvēšanas aizlieguma zona" ar papildzīmi "Izņemot ar DzĪB "Prūšu nams 23A atļaujām"", , par ko atbildība paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk LAPK) 149.^{10}panta piektās daļas 12.punktā.

Saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma (turpmāk CSL) 43.^{2} pantu un LAPK 149.^{10}pantu ar protokolu-paziņojumu Sūdzības iesniedzējam piemērots naudas sods 40 *euro* apmērā (lietas 9.lapa).

Nepiekrītot sastādītajam Protokolam-paziņojumam, Sūdzības iesniedzējs to apstrīdējis Rīgas pašvaldības policijas Latgales pārvaldē (turpmāk – Iestāde).

Iestāde Protokolu-paziņojumu atstājusi negrozītu, bet sūdzību noraidījusi, turpmāk norādīto argumentu dēļ (lietas 18.-10.lapa):

2016.gada 19.martā plkst. 13.12 fiksēts, ka transportlīdzeklis /TL marka/ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/ (turpmāk - Transportlīdzeklis) ir novietots stāvēšanai Prūšu ielā 23A, Rīgā, stāvēšanas aizlieguma zonā, neievērojot Ministru kabineta 2015.gada 2. jūnija noteikumu Nr.279 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk - CSN) 276.18.apakšpunktā noteiktās prasības, par ko ir paredzēta administratīvā atbildība Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk - LAPK) 149.^{10} panta piektās daļas 12.punktā.

Par konstatēto pārkāpumu RPP Latgales pārvaldes inspektors V.Levaškevičs sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu un, saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma 43.^{2} pantu, LAPK 149.^{10} panta piektās daļas 12.punktu, 205.panta 5.punktu, 2001.gada 14.augusta Rīgas domes lēmumu Nr.305, nolēma transportlīdzekļa vadītājam, kurš neatrodas pārkāpuma izdarīšanas vietā, piemērot naudas sodu *euro* 40,- (četrdesmit) apmērā.

Iesniedzējs savā 2016.gada 30.marta iesniegumā Iestādei lūdz anulēt ar pārsūdzēto lēmumu piemēroto sodu. No Iesniedzēja iesnieguma izriet, ka viņš apstrīd Pārsūdzēto lēmumu.

Iesniedzējs ir norādījis sekojošus apsvērumus:

- ceļa zīmi neredzēja;
- ceļa zīme ir uzstādīta neatbilstoši standartam LVS 77-2:2014 "Ceļa zīmes. 2.daļa: Uzstādīšanas noteikumi".

Savam iesniegumam Iesniedzējs ir pievienojis trīs foto fiksāciju izdrukas uz trīs lapām.

Izskatāmajā gadījumā nav strīda par to, ka Transportlīdzeklis bija novietots stāvēšanai 523.ceļa zīmes darbības zonā bez 849.papldzīmē norādītas stāvēšanas atļaujas. Ir strīds par to, vai notikuma vietā esošās ceļa zīmes ir uzstādītas atbilstoši LVS 77-2:2014 "Ceļa zīmes. 2. daļa: Uzstādīšanas noteikumi" standartam.

RPP Latgales pārvaldē, pārbaudot administratīvā pārkāpuma lietas materiālus, izvērtējot Pārsūdzētā lēmuma pamatojumu un Iesniedzēja iesniegumā izteiktos argumentus, ir secināts, ka Iesniedzēja iesniegums nav pamatots, ir noraidāms un Pārsūdzētais lēmums atstājams negrozīts.

Ceļu satiksmes likuma mērķis ir noteikts Ceļu satiksmes likuma 2.panta 1.punktā. Minētajā tiesību normā noteikts, ka Ceļu satiksmes likuma mērķis ir noteikt ceļu satiksmes norises un ceļu satiksmes drošības organizatoriskos un tiesiskos pamatus Latvijā, lai aizsargātu cilvēku dzīvību un veselību, vidi, kā arī fiziskajām un juridiskajām personām piederošo mantu.

Tātad Ceļu satiksmes likumā un uz tā pamata izdotajos CSN prasības transportlīdzekļu vadītājiem noteiktas, ņemot vērā visu sabiedrības locekļu intereses (*sk. Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2014.gada 3.novembra spriedumu lietā Nr. 129129913*).

Saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma 43.pantu, lai garantētu ceļu satiksmes drošību un aizsargātu cilvēku dzīvību, veselību un mantu, par ceļu satiksmes drošību reglamentējošo normatīvo aktu pārkāpšanu personas saucamas pie administratīvās atbildības, savukārt Ceļu satiksmes likuma 19.panta pirmā daļa nosaka, ka ceļu satiksmes dalībniekiem ir jāizpilda šā likuma, CSN un citu normatīvo aktu prasības, kas nosaka ceļu satiksmes dalībnieku pienākumus; jāizpilda policijas darbinieku un to personu norādījumi, kuras pilnvarotas regulēt satiksmi, kā arī jāievēro luksoforu signālu, ceļa zīmju un ceļa apzīmējumu prasības.

Ceļu satiksmes likuma 1.panta 8.punkts un CSN 1.punkts nosaka, ka CSN nosaka ceļu satiksmes kārtību Latvijā un šie noteikumi ir saistoši visām fiziskām un juridiskām personām.

CSN 2.27.apakšpunktā noteikts, ka stāvēšana ir transportlīdzekļa apturēšana, ja tā nav saistīta ar pasažieru iekāpšanu transportlīdzeklī vai izkāpšanu no tā, kravas iekraušanu transportlīdzeklī vai izkraušanu no tā, kā arī transportlīdzekļa apturēšana uz laiku, kas pārsniedz piecas minūtes, ja tā ir saistīta ar pasažieru iekāpšanu transportlīdzeklī vai izkāpšanu no tā, kravas iekraušanu transportlīdzeklī vai izkraušanu no tā.

Tādējādi par transportlīdzekļa stāvēšanu ir uzskatāma transportlīdzekļa apturēšana neatkarīgi no tās ilguma, ja tā nav saistīta ar pasažieru iekāpšanu transportlīdzeklī vai izkāpšanu no tā, kravas iekraušanu transportlīdzeklī vai izkraušanu no tā, kā arī par transportlīdzekļa stāvēšanu ir uzskatāma transportlīdzekļa apturēšana ilgāk par piecām minūtēm, ja transportlīdzeklis ir apturēts saistībā ar pasažieru iekāpšanu transportlīdzeklī vai izkāpšanu no tā, kravas iekraušanu transportlīdzeklī vai izkraušanu no tā.

CSN 276.punktā noteikts, ka norādījuma zīmes ievieš vai atceļ noteiktu ceļu satiksmes režīmu.

CSN 276.18.apakšpunktā noteikts, ka 523.ceļa zīme "Stāvēšanas aizlieguma zona" aizliedz stāvēt uz visiem ceļiem teritorijā, kurā iebraukšana apzīmēta ar 523.ceļa zīmi.

CSN 122.3 .apakšpunktā noteikts, ka aizliegts stāvēt 327.ceļa zīmes darbības zonā un - attiecīgi nepāra vai pāra datumos - 328. vai 329.ceļa zīmes darbības zonā, kā arī uz visiem ceļiem teritorijā, kurā iebraukšana apzīmēta ar 523.ceļa zīmi.

LAPK 149.[10] panta piektās daļas 12.punktā noteikts, ka par stāvēšanu 327.ceļa zīmes darbības zonā un attiecīgi nepāra vai pāra datumos 328. vai 329.ceļa zīmes darbības zonā, kā arī uz visiem ceļiem teritorijā, kurā iebraukšana apzīmēta ar 523 .ceļa zīmi transportlīdzekļa vadītājam piemēro naudas sodu *euro* 40,- (četrdesmit) apmērā.

Ņemot vērā iepriekš minēto, RPP Latgales pārvaldē secināts, ka LAPK 149.[10] panta piektās daļas 12.punktā paredzētā administratīvā pārkāpuma konstatēšanai ir nepieciešams pierādīt, ka Transportlīdzeklis novietots stāvēšanai 523.ceļa zīmes darbības zonā.

Pamatojoties uz Iesniedzēja iesniegumu, 2016.gada 18.aprīlī VAS "Latvijas Valsts ceļi" Satiksmes organizācijas pārvaldes direktoram nosūtīts informācijas pieprasījums Nr.RPLP-16-831-nd par 523.ceļa zīmi "Stāvēšanas aizlieguma zona" un 849.papildzīmi "Pārēja papildinformācija" ("Izņemot ar DzīB "Prūšu nams 23A" atļaujām"), kas uzstādītas nama Prūšu ielā 23A, Rīgā, pagalmā.

2016.gada 25.aprīlī no VAS "Latvijas Valsts ceļi" Satiksmes organizācijas pārvaldes direktora saņemta atbilde Nr.5.1/1739, ka notikuma vietā esošās ceļa zīmes ir saskaņotas ar VAS "Latvijas Valsts ceļi" Satiksmes organizācijas pārvaldi Ceļu satiksmes likuma 38.pantā noteiktajā kārtībā un ir uzstādītas atbilstoši Latvijas standarta LVS 77-2:2014 "Ceļa zīmes. 2. daļa: Uzstādīšanas noteikumi" prasībām.

Pierādījumu nostiprināšanas nolūkā, policijas darbinieki veica notikuma vietas un Transportlīdzekļa foto fiksācijas. No administratīvā pārkāpuma lietā esošajām foto fiksācijām ir skaidri un nepārprotami redzams, ka Transportlīdzeklis ir novietots stāvēšanai 523.ceļa zīmes darbības zonā un Transportlīdzekļa salonā pie priekšēja vējstikla nav izvietota derīga DzīB "Prūšu nams 23A" stāvēšanas atļauja.

Izskatāmajā gadījumā pēc administratīvā pārkāpuma lietā esošajām foto fiksācijām redzams, ka speciālā stāvēšanas atļauja Transportlīdzeklī redzamā vietā nav izvietota. RPP Latgales pārvalde norāda, ka nesaucot Iesniedzēju pie administratīvās atbildības par stāvēšanas atļaujas neizvietošanu redzamā vietā, radīsies prakse, kas nosaka, ka nav obligāti jāizvieto redzamā vietā atļauja, kas dod tiesības novietot transportlīdzekli konkrētā vietā, padarot RPP Latgales pārvaldes darbu par bezjēdzīgu. Notikuma vietā esošā 849.papildzīme ir izvietota, lai nodrošinātu, ka transportlīdzekļiem ar konkrētām stāvēšanas atļaujām vienmēr (īpaši šādos apstākļos) tiek nodrošināta iespēja novietot transportlīdzekli stāvēšanai. Novietojot transportlīdzekli stāvēšanai stāvēšanas aizlieguma zonā, kura apzīmēta ar 849.papildzīmi „Izņemot ar DzīB "Prūšu nams 23A" atļaujām", bez šādas stāvēšanas atļaujas, tiek aizskartas to personu tiesības, kurām šāda stāvēšanas atļauja ir izsniegta, jo stāvvieta ir aizņemta un nav pieejama tās lietotājiem. Lai arī fkonkrētā Iesniedzēja pārkāpuma rezultātā nav konstatēta tiešu negatīvu seku iestāšanās, tomēr Iesniedzēja rīcība tās reāli varēja radīt (*sk. Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģijas 2015.gada 27.marta spriedumu lietā Nr.P129129913*).

RPP Latgales pārvalde norāda, ka Pārsūdzētajā lēmumā pārkāpuma būtība ir norādīta pareizi un Iesniedzēja izdarītais administratīvais pārkāpums ir kvalificēts pareizi, taču konstatēts, ka Pārsūdzētajā lēmumā ir pieļauta pārrakstīšanas kļūda, proti, nav pareizi norādīts pārkāptais CSN punkts.

LAPK 278.[1] panta trešajā daļā noteikts, ka institūcija (amatpersona), kura pieņēmusi lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā, pēc savas iniciatīvas vai pēc administratīvā pārkāpuma lietas dalībnieka lūguma var izlabot lēmumā pārrakstīšanās vai matemātiskā aprēķina kļūdas, ja tas nemaina lēmuma būtību.

Pamatojoties uz iepriekš minēto LAPK pantu, RPP Latgales pārvalde norāda, ka Pārsūdzētajā lēmumā, ailē kur jānorāda pārkāptais CSN punkts ir ieraksts "276.18", bet jābūt ierakstam "122.3". Izskatāmajā gadījumā pārrakstīšanās kļūda Pārsūdzētā lēmuma būtību nemaina.

Saskaņā ar LAPK 243 .panta otro daļu, iestādē pierādīšanas pienākums administratīvā pārkāpuma lietvedībā ir institūcijai (amatpersonai), kura sauc personu pie administratīvās atbildības, bet tiesā — iestādei. Savukārt LAPK 244.pants nosaka, ka institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

Saskaņā ar LAPK 243.panta trešās daļas 4.punktu, ja administratīvā pārkāpuma lietvedībā netiek pierādīts pretējais, bez papildu procesuālo darbību veikšanas par pierādīto uzskatāms fakts, ka persona zina vai tai vajadzēja zināt savus normatīvajos aktos paredzētos pienākumus. Ņemot vērā to, ka Iesniedzējam ir derīga vadītāja apliecība, RPP Latgales pārvalde secina, ka Iesniedzējs zina vai tam vajadzēja zināt CSN. Konkrētā administratīvā pārkāpuma lietvedības gaitā netika iegūti pierādījumi, kuri izslēgtu prezumpciju, ka Iesniedzējs zina vai viņam vajadzēja zināt ceļu satiksmes dalībnieka pienākumus.

LAPK 243 .panta ceturtā daļa nosaka, ka ja vien administratīvā pārkāpuma lietvedībā netiek pierādīts pretējais, bez papildu procesuālo darbību veikšanas par pierādījumu uzskatāmas ziņas par faktiem, kuras administratīvā pārkāpuma konstatēšanas brīdī administratīvā pārkāpuma protokolā fiksējusi amatpersona. Minētā LAPK panta desmitajā daļā noteikts, ka administratīvā pārkāpuma lietvedībā iegūtās ziņas par faktiem, kā arī ziņas, kas fiksētas ar tehnisku līdzekļu palīdzību, ir pieļaujams izmantot kā pierādījumus, ja tās iegūtas un procesuāli nostiprinātas šajā kodeksā noteiktajā kārtībā. Izskatāmajā administratīvā pārkāpuma lietā esošās foto fiksācijas ir iegūtas un procesuāli nostiprinātas LAPK noteiktajā kārtībā un konkrētā administratīvā pārkāpuma lietā nav iegūti pierādījumi par to, ka RPP Latgales pārvaldes darbinieki Pārsūdzētā lēmumā ir fiksējuši ziņas par faktiem, kuri neatbilstu patiesībai, līdz ar ko RPP Latgales pārvaldē secināts, ka par pierādījumiem konkrētajā administratīvā pārkāpuma lietā var kalpot Pārsūdzētais lēmums un notikuma vietā veiktās foto fiksācijas.

Pārskatot administratīvā pārkāpuma lietā un novērtējot tajā esošos pierādījumus RPP Latgales pārvaldē secināts, ka ar administratīvā pārkāpuma lietā esošajiem materiāliem - foto fiksācijām un Pārsūdzētajā lēmumā fiksēto pilnībā pierādīts, ka 2016.gada 19.martā plkst. 13.12 Transportlīdzeklis bija novietots stāvēšanai Prūšu ielā 23A, Rīgā, stāvēšanas aizlieguma zonā, tādējādi nav ievērots CSN 122.3.apakšpunkta aizliegums, par ko ir paredzēta administratīvā atbildība LAPK 149.[10] panta piektās daļas 12.punktā.

Sakarā ar iepriekš minēto administratīvā pārkāpuma lietā nav konstatēti LAPK 239.pantā minētie apstākļi, kas nepieļauj lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā, saskaņā, ar kuriem administratīvā pārkāpuma lieta būtu jāizbeidz.

LAPK 21.panta pirmā daļa nosaka, ka tad, ja izdarītais administratīvais pārkāpums ir maznozīmīgs, institūcija (amatpersona), kas pilnvarota izlemt lietu, var atbrīvot pārkāpēju no administratīvās atbildības un aprobežoties ar mutvārdu aizrādījumu. Savukārt, ceļu satiksmē izdarīta pārkāpuma atzīšanai par maznozīmīgu LAPK 21.panta otrā daļa paredz divus kritērijus: pirmkārt, par attiecīgo pārkāpumu paredzētais

naudas sods nepārsniedz *euro* 40,- (četrdesmit), otrkārt, šis pārkāpums nav radījis draudus citiem ceļu satiksmes dalībniekiem vai viņu mantai.

LAPK 21.pants nepiešķir personai subjektīvās tiesības, bet gan paredz lēmuma pieņēmēja rīcības brīvību atbrīvot personu no administratīvās atbildības. Tomēr ikvienā gadījumā tiesību normu piemērotajam ir pienākums izvērtēt to, vai attiecīgajā personas nodarījumā saskatāmas administratīvā pārkāpuma sastāva pazīmes un vai ir kādi apstākļi, kas varētu personas administratīvo atbildību izslēgt.

Satversmes tiesa ir atzinusi, ka satiksmes drošību apdraudoša nodarījuma kaitīgums un bīstamība izpaužas tajā apstāklī, ka persona, kuras rīcībā ir paaugstinātas bīstamības avots - transportlīdzeklis, neievēro normatīvajos aktos ietvertos CSN vai transportlīdzekļu ekspluatācijas noteikumus un rezultātā tiek nodarīts kaitējums cilvēka dzīvībai, veselībai, kā arī sabiedrības drošībai. Saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma 19.panta ceturto daļu, katram ceļu satiksmes dalībniekam ir tiesības uzskatīt, ka arī citas personas ceļu satiksmes norisē izpildīs noteiktās prasības (*sk. Satversmes tiesas 2011.gada 11.janvāra spriedums lietā Nr.2010-40-03*). Citā spriedumā Satversmes tiesa ir atzinusi, ka viena no galvenajām tiesību normas pazīmēm ir tā, ka tiesību norma satur obligātus priekšrakstus jeb vispārsaistošu regulējumu. Ar tiesību normu palīdzību, ievērojot taisnīguma un vienlīdzības principus, valsts panāk gan jau radušās, gan potenciālas interešu konflikta situācijas atrisinājumu (*sk. Satversmes tiesas 1999.gada 9.jūlija spriedums lietā Nr.04-03(99)*).

RPP Latgales pārvalde konstatē, ka izskatāmajā gadījumā LAPK 21.pants nav piemērojams, jo apstāšanās un stāvēšanas noteikumu pārkāpšanas konstatēšana un vainīgo personu obligāta sodīšana ir nepieciešama, lai nodrošinātu kārtību ceļu satiksmē un vienveidīgu tiesību normu piemērošanu, lietās, kurās personas tiek sauktas pie administratīvās atbildības par apstāšanās un stāvēšanas noteikumu pārkāpšanu. Turklāt pastāv tiesiskais regulējums, kas uzliek par pienākumu sodīt visas personas, kas ir izdarījušas minēto pārkāpumu, lai panāktu vienlīdzīgu attieksmi pret visām personām un taisnīguma ievērošanu, piemērojot administratīvos sodus.

Lai atzītu pārkāpumu par maznozīmīgu saskaņā ar LAPK 21.pantu, nepieciešams konstatēt tādus konkrētajai lietai raksturīgus apstākļus, kuri gan neizslēdz administratīvā pārkāpuma esību (sastāvu), bet kuru dēļ jebkāda soda piemērošana attiecīgajā situācijā būtu nelietderīga, pārmērīga vai neadekvāta.

Izskatāmajā gadījumā RPP Latgales pārvalde Iesniedzēja rīcībā nekonstatē atbildību mīkstinošus apstākļus (sk. LAPK 33.pantu). Izskatot Iesniedzēja sūdzību ir secināts, ka Iesniedzējs savu vainu neatzīst, nenožēlo izdarīto un nekas neliecina, ka Iesniedzējs atturēsies atkārtoti izdarīt līdzīgu administratīvo pārkāpumu.

Atzīt pārkāpumu par maznozīmīgu pie konkrētā administratīvā pārkāpuma lietā esošiem apstākļiem būtu pretrunā ar administratīvā soda mērķi, proti, lai personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cieņīšanas garā, kā arī lai tiklab tiesību pārkāpējs, kā citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus (sk. LAPK 22.pantu). Ja katrs ceļu satiksmes dalībnieks novietos transportlīdzekli pārkāpjot CSN un šādus apstākļus uzskatītu par objektīviem, lai piemērotu LAPK 21.pantu un atzītu pārkāpumu par maznozīmīgu, tad Iesniedzējs un citi ceļu satiksmes dalībnieki regulāri pārkāps CSN, lūdzot tos atzīt par maznozīmīgiem. Šāda situācija nav pieļaujama, jo radīs haosu un nenoteiktību ceļu satiksmē, uz ielām veidotos sastrēgumi un plūstoša ceļu satiksme nebūtu iespējama (*sk. Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģijas 2015.gada. 27.marta spriedumu lietā Nr.P129129913*).

Izvērtējot administratīvā pārkāpuma lietas materiālus savstarpējā kopsakarībā, tai skaitā RPP Latgales pārvaldē saņemto iesniegumu un ņemot vērā minētos apstākļus, pamatojoties uz LAPK 287.panta pirmās daļas 1.punktu, RPP Latgales pārvaldes priekšnieks /pers. B/ nolēma atstāt negrozītu inspektora /pers. C/ 2016.gada 19.martā ar administratīvā pārkāpuma protokolu-paziņojumu Nr.511303908 pieņemto lēmumu, bet sūdzību noraidīt (lietas 10.-12.lapa).

Nepiekrītot lēmumam Sūdzības iesniedzējs par to iesniedzis sūdzību Rīgas rajona tiesā, lūdzot to atcelt.

Tiesa konstatē, ka iesniegtā sūdzība par Iestādes lēmumu faktiski satur analoģiskus argumentus kā sākotnēji iesniegtā sūdzība par Protokolu-lēmumu.

Sūdzībā norādīti sekojoši Iestādes lēmuma atcelšanas argumenti. Ceļa zīmi neesot iespējams pamanīt, ceļa zīme nav uzstādīta atbilstoši Latvijas standarta LVS 77-2:2014 "Ceļa zīmes. 2.daļa: Uzstādīšanas noteikumi" prasībām. Sūdzības iesniedzēja rīcībā nav konstatēti atbildību mīkstinoši apstākļi. Uzskata, ka izdarītais administratīvais pārkāpums ir maznozīmīgs (lietas 5.-7.lapa).

Ar Rīgas rajona tiesas tiesnese s 2016.gada 16.maija lēmumu nolemts pieņemt Sūdzības iesniedzēja iesniegto Sūdzību un ierosināt tiesvedību administratīvā pārkāpuma lietā, un noteikt lietas izskatīšanu rakstveida procesā 2016.gada 19.augustā.

Lietas dalībniekiem paziņots par laiku, kad nolēmuma norakstu varēs saņemt tiesas kancelejā. Izskaidrots, ka lietas dalībniekiem ir tiesības iesniegt paskaidrojumus, pieteikt noraidījumu, lūgt izskatīt lietu tiesas sēdē, kā arī iesniegt citus ar lietas izskatīšanu saistītus pieteikums vai lūgumus līdz 2016.gada 18.jūnijam.

2016.gada 6.jūnijā tiesā saņemti Rīgas pašvaldības policijas pārstāvja paskaidrojumi lietā, kuros lūgts noraidīt Sūdzības iesniedzēja sūdzību.

Iestādes paskaidrojumos norādīts sekojošais.

Rīgas rajona tiesā atrodas administratīvās pārkāpuma lieta, kas ierosināta saistībā ar /pers. A/ iesniegto sūdzību par Rīgas pašvaldības policijas Latgales pārvaldes 2016.gada 26.aprīļa lēmumu Nr.D57/04/511303908/1 atcelšanu.

Ņemot vērā Pieteicēja iesniegto sūdzību, Iestāde paskaidro sekojošo:

2016.gada 19.martā tika fiksēts, ka transportlīdzeklis ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/ (turpmāk tekstā - Transportlīdzeklis) novietots stāvēšanai pie Prūšu ielas 23A.nama, Rīgā, 523.ceļa zīmes ar 849.paplidzīmi darbības zonā.

MK noteikumu Nr.279 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk tekstā - CSN) *276.18.punkts nosaka, ka aizliegts stāvēt* 327.ceļa zīmes darbības zonā un - attiecīgi nepāra vai pāra datumos - 328. vai 329. ceļa zīmes darbības zonā, kā arī uz visiem ceļiem teritorijā, kurā iebraukšana apzīmēta ar 523. ceļa zīmi.

Latvijas Administratīvā pārkāpuma kodekss (turpmāk tekstā - LAPK) 149.^{10}panta piektās daļas 12.punkts, nosaka, ka *327. ceļa zīmes darbības zonā un attiecīgi nepāra vai pāra datumos 328. vai 329. ceļa zīmes darbības zonā, kā arī uz visiem ceļiem teritorijā, kurā iebraukšana apzīmēta ar 523. ceļa zīmi uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam četrdesmit euro apmērā.*

LAPK 237.pantā ir norādīti lietvedības administratīvo pārkāpumu lietās uzdevumi.

Viens no tiem prasa administratīvo pārkāpumu lietas izlemt stingri saskaņā ar likumā noteiktajām normām, proti, no šī uzdevuma izriet prasībā iestādei, kas veic lietvedību administratīvo pārkāpumu lietas stingri ievērot gan likumos noteiktās materiālās tiesību normas, gan stingri vadīties no noteiktajām procesuālajām tiesību normām.

Atbilstoši LAPK 9.panta pirmajai daļai par administratīvo pārkāpumu atzīstama prettiesiska, vainojama (ar nodomu vai aiz neuzmanības izdarīta) darbība vai bezdarbība, kura apdraud valsts vai sabiedrisko kārtību, īpašumu, pilsoņu tiesības un brīvības vai noteikto pārvaldes kārtību un par kuru likumā paredzēta administratīvā atbildība. Tātad, lai personas rīcību LAPK izpratnē atzītu par pārkāpumu, tai ir jābūt prettiesiskai. Savukārt, lai personas

rīcību atzītu par prettiesisku, ir jākonstatē, ka persona ir pārkāpusi tiesību normas, par kuru pārkāpumu ir paredzēta administratīvā atbildība saskaņā ar LAPK.

Pamatojoties uz CSN 285.27.punktu *849.papildzīme "Pārējā papildinformācija", norāda informāciju, ko nesatur pārējās papildzīmes (atceļ apstāšanās un stāvēšanas aizliegumu 326., 327., 328. un 329. zīmes darbības zonā transportlīdzekļiem ar speciālām atļaujām (vadītājam automobiļa salonā pie priekšējā stikla jānovieto stāvvietas īpašnieka vai pārvaldītāja izdota attiecīga satura atļauja), norāda laikposmu, kurā atļauts iekraut un izkraut kravu).*

Proti, izskatāmā lietā, lai /pers. A/ sauktu pie administratīvās atbildības par LAPK 149.[10] panta piektās daļas 12.punktu pārkāpuma izdarīšanu, ir nepieciešams konstatēt, ka Transportlīdzeklis tika novietots stāvēšanai 523.ceļa zīmes ar 849.paplidzīmi darbības zonā bez novietotas salonā pie priekšējā stikla stāvvietas īpašnieka vai pārvaldītāja izdotas attiecīgas atļaujas.

Saskaņā ar LAPK 243.panta pirmo daļu pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā *ir jebkuri fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas) likumā noteiktajā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.*

LAPK 243 .panta otrā daļa paredz, ka LAPK 243 .pantā minētos faktus konstatē ar sekojošiem līdzekļiem: *ar protokolu par administratīvo pārkāpumu, ar tās personas paskaidrojumiem, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ar cietušā un liecinieku liecībām, eksperta atzinumu, lietiskajiem pierādījumiem, protokolu par priekšmetu un dokumentu izņemšanu, citiem dokumentiem, kā arī pārkāpumus fiksējošiem tehniskiem līdzekļiem (braukšanas ātruma noteikšanas mērierīces, mērierīces alkohola koncentrācijas noteikšanai izelpotajā gaisā, foto, video un tml.).*

Līdz ar to par pierādījumiem lietā var kalpot administratīvā pārkāpuma protokols - paziņojums, Iestādes darbinieku ziņojumi, Pieteicēja paskaidrojumi un foto attēli.

Nepamatota ir Pieteicēja pretenzija, ka tā kā ceļa zīmi Pieteicējs nav pamanījis, tad Pieteicējs ir atbrīvojams no administratīvās atbildības, jo Transportlīdzekļa vadītājam ir jāvelta sevišķa rūpība, noskaidrojot satiksmes tiesisko režīmu *[..]*. Lai ievērotu satiksmes noteikumus, Pietiecējai bija jāpārliecinās par ar ceļa zīmēm ieviesto režīmu (Administratīvā rajona tiesa Rīgas tiesu nama 2013.gada 15.marta spriedums lieta Nr. 142211812).

Ikvienam vadītājam vajag un viņš var paredzēt, ka vietā, kur viņš novieto stāvēšanai savu transportlīdzekli, noteiktu ceļu satiksmes režīmu ievieš konkrētajā ceļa posmā ceļa zīmes, tostarp tādas, kas neatļauj konkrētam transportlīdzeklim stāvēt attiecīgajā vietā vai kas, kā konkrētajā gadījumā, nosaka īpašus pienākumus. Vadītājam ir jārēķinās ar šādiem apstākļiem un jāpārliecinās par attiecīgo ceļa zīmju regulējumu arī gadījumā, ja ceļa zīmes kustības laikā vadītājam nebija redzamas. Minētais neprasa no vadītāja īpašu piepūli un laika resursu patēriņu, ņemot vērā, ka ceļa zīmes parasti ir izvietotas ceļa posma sākumā (Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2009.gada 6jūlija rīcības sēdes lēmuma lietā Nr. SKA-311/2009 11 .punktu).

Ņemot vērā iepriekš minēto Pieteicējam bija pienākums un viņš varēja iepazīties ar ceļa satiksmes regulējumu pirms un pēc Transportlīdzekļa novietošanas stāvēšanai.

Turklāt Administratīvā procesa likuma 1.panta 3.punkts nosaka, ka *administratīvais akts ir uz āru vērsts tiesību akts, ko iestāde izdod publisko tiesību jomā attiecībā uz individuāli noteiktu personu vai personām, nodibinot, grozot, konstatējot vai izbeidzot konkrētas tiesiskās attiecības vai konstatējot faktisko situāciju. Administratīvais akts ir arī tāds lēmums, kuru likumā paredzētajos gadījumos iestāde izdod attiecībā uz individuāli nenoteiktu personu loku, kas atrodas konkrētos un identificējamos apstākļos (vispārīgais administratīvais akts). Administratīvais akts ir arī lēmums par amatpersonas vai iestādei īpaši pakļautas personas tiesiskā statusa nodibināšanu, maiņu, izbeigšanu un šīs personas disciplināro sodīšanu, kā arī cits lēmums, ja tas būtiski ierobežo amatpersonas vai iestādei īpaši pakļautas personas cilvēktiesības. Amatpersona šīs daļas izpratnē nav iestādes darbinieks, ar kuru atbilstoši normatīvajiem aktiem dibināmas darba tiesiskās attiecības*. Ņemot vērā iepriekš minēto ceļa zīme ir vispārīgais administratīvais akts (*Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2008. gada 7. marta lēmuma lietā Nr. SKA- 213/2008 7. punkts*).

Administratīvā procesa likuma 70.pants nosaka, ka *ārējā normatīvajā aktā vai ja pašā administratīvajā aktā nav noteikts citādi, administratīvais akts stājas spēkā ar brīdi, kad tas paziņots adresātam. Veids, kādā administratīvo aktu paziņo adresātam — rakstveidā, mutvārdos vai citādi —, neietekmē tā stāšanos spēkā.*

Jautrīte Briede ir norādījusi, ka Ceļa zīme ir paziņota, kad attiecīgā persona to pirmo reizi ir ieraudzījusi. Šajā brīdī ceļa zīme kā attiecībā uz konkrēto personu izdots administratīvais akts stājas spēkā un rada šai personai tiesisku pienākumu (Briede J. Vispārīgais administratīvais akts // Likums un Tiesības, 2009. gada aprīlis, 11. sējums, Nr. 4(116), 112.-114. lpp.).

Augstākā tiesa norādījusi, ka ceļa zīmes tiek dēvētas par vispārīgajiem administratīvajiem aktiem, un noteikums par administratīvā akta stāšanos spēkā līdz ar paziņošanu adresātam neattiecas uz vispārīgajiem administratīvajiem aktiem. Proti, tā kā vispārīgo administratīvo aktu adresātu loks nav noteikts, tad šādu aktu paziņošana konkrētiem adresātiem nav iespējama. Administratīvā akta paziņošana ne vienmēr ir saprotama tādējādi, ka administratīvais akts tiek paziņots tad, kad persona par to uzzina, jo Administratīvā procesa likums paredz administratīvā akta paziņošanas prezumpcijas. Līdz ar to vispārīgie administratīvie akti stājas spēkā nevis paziņošanas, bet gan izdošanas dienā (Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2006. gada 19. septembra lēmuma lietā Nr. SKA-523/2006 11. punkts).

Ceļu satiksmes likuma 1.panta 8.punktā ir noteikts, ka Ceļu satiksmes noteikumi ir Ministru kabineta normatīvais akts, kas nosaka ceļu satiksmes kārtību un ir saistošs visām fiziskajām un juridiskajām personām.

Ceļu satiksmes likuma 19.panta pirmā daļa uzliek par pienākumu ceļu satiksmes *dalībniekiem izpildīt Ceļu satiksmes likuma,* CSN *un citu normatīvo aktu prasības, kas nosaka ceļu satiksmes dalībnieku pienākumus; jāizpilda policijas darbinieku un to personu norādījumi, kuras pilnvarotas regulēt satiksmi, kā arī jāievēro luksoforu signālu, ceļa zīmju un ceļa apzīmējumu prasības.*

Ievērojot CSN 285.27.apakšpunktā (iepriekš 307.26.apakšpunkts) noteikto, nav pietiekami, ja personai attiecīga atļauja vispārīgi ir izsniegta vai personai būtu tiesiskais pamats iegūt attiecīgu atļauju, bet tas nav izdarīt. Atļaujai ir jābūt novietotai automobiļa salonā pie priekšējā stikla (Administratīva rajona tiesa Rīgas tiesa nama Rīgā 2013.gada 30.augustā spriedums Lieta Nr. 142307812). Turklāt izskatāmā lietā nav strīds par to, ka Pieteicējai atļauja novietot Transportlīdzekli administratīvā pārkāpuma izskatīšanas brīdī nebija izsniegta.

Izskatāmā gadījumā piemērotā tiesību norma, proti, LAPK 149.[10]panta piektās daļas 12.punkts, ir imperatīva tiesību norma, saskaņā ar kuru Iestādei nav piešķirta rīcības brīvība nepieņemt konkrētu lēmumu par naudas soda piemērošanu, ja tiek pārkāpti CSN.

Administratīvā rajona tiesa iepriekš ir norādījusi, ka nosacījums novietot atļauju aiz priekšējā stikla ir pamatots, jo nebūtu saprātīgi uzlikt par pienākumu policijas inspektoram apstaigāt un pārmeklēt katru stāvvietā novietoto automašīnu, lai pārliecinātos, vai automašīnas novietošana stāvvietā ir pamatota. Citiem vārdiem, personas pienākums ir novietot atļauju tā, lai policijas amatpersonai nerastos šaubas par to, ka transportlīdzekļa vadītājam transportlīdzekļa novietošanas stāvvietā tiesības ir piešķirtas (Administratīvā rajona tiesa Administratīvā rajona tiesa 2012.gada 22.maija spriedums Lieta Nr. 142083110).

LAPK 32.panta pirmā daļa noteic, ka sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem.

Iestāde administratīvo pārkāpumu nevar atzīt par maznozīmīgu, jo tas būtu pretrunā ar LAPK 22.pantu, kas nosaka, ka *administratīvais sods ir atbildības līdzeklis un tiek piemērots, lai personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cienīšanas garā, kā arī lai tiklab tiesību pārkāpējs, kā citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus.*

Iestāde konstatē, ka izskatāmā gadījumā LAPK 21 .pants nav piemērojams, jo apstāšanās un stāvēšanas noteikumu pārkāpšanas konstatēšana un vainīgo personu obligāta sodīšana ir nepieciešama, lai nodrošinātu kārtību ceļu satiksmē un vienveidīgu tiesību normu piemērošanu, lietās, kurās personām tiek noteikta administratīvā atbildība par apstāšanās un stāvēšanas noteikumu pārkāpšanu. Turklāt, pastāv tiesiskais regulējums, kas uzliek par pienākumu sodīt visas personas, kas ir izdarījušas minēto pārkāpumu, lai panāktu vienlīdzīgu attieksmi pret visām personām un taisnīguma ievērošanu, piemērojot administratīvos sodus.

Iepazīstoties ar Pieteicējas sūdzību, Iestāde secina, ka Pieteicējs nenožēlo izdarīto un Pieteicēja rīcībā nav konstatējami LAPK 33.panta noteiktie administratīvo pārkāpumu mīkstinošie apstākļi.

Saskaņā ar LAPK 32.panta pirmo daļu *sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem.*

Pamatojoties uz LAPK 244.pantu Iestāde pierādījumus ir novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas un uzskata lēmu par pamatotu.

Ņemot vērā iepriekš minēto, /pers. A/ ir izdarījis administratīvo pārkāpumu, par kuru atbildība paredzēta LAPK 149.[10] panta piektās daļas 12.punktā, tādēļ **lūdz tiesu noraidīt /pers. A/ sūdzību par Rīgas pašvaldības policijas Latgales pārvaldes 2016.gada 26.aprīļa lēmuma Nr.D57/04/511303908/1(lietas 33.-35.lapa).**

Līdz noteiktajam termiņam citi pieteikumi vai lūgumi tiesā nav saņemti. Noraidījums tiesnesim nav pieteikts.

M o t ī v u d a ļ a

Vispusīgi un objektīvi izvērtējusi lietas materiālus, pārbaudījusi lietā esošos pierādījumus, tiesa atzīst, ka sūdzība nav pamatota un tādēļ noraidāma.

Tiesa, pārbaudījusi Iestādes lēmuma motivāciju, kas norādīta šā sprieduma aprakstošajā daļā, atzīst, ka tā ir pareiza un pilnībā pietiekama.

Proti, Iestāde, izvērtējot konkrētās lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus, pamatoti atzina, ka Sūdzības iesniedzējs pamatoti saukts pie administratīvās atbildības par LAPK 149.[10]panta piektās daļas 12.punktā minēto administratīvo pārkāpumu.

Iestādes Lēmums pieņemts likumīgi un pamatoti. Lēmums atbilst LAPK noteikumiem, izdots ievērojot procesuālos un formālos priekšnoteikumus un materiālo tiesību normas, tādēļ tiesai nav pamata to atcelt.

LAPK 289.[12] panta pirmajā daļā norādītos apstākļus, kas vienozīmīgi ir par pamatu Iestādes lēmuma atcelšanai tiesa nekonstatē.

LAPK 289.[13]panta trešā daļa notic, ka gadījumā, ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka Iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

Tiesa pievienojas iestādes motivācijai, un līdz ar to izvērstāku argumentu izklāstu šajā sakarā nenorāda, kā arī tiesa atkārtoti neatreferē likuma normas, kuras jau ir atreferējusi Iestāde.

Lietā Sūdzības iesniedzējs neapstrīd Protokolā fiksēto pārkāpumu, to, ka Protokolā norādītajā vietā un laikā ir novietojis transportlīdzekli stāvēšanai, 523.ceļa zīmes ar 849.papildzīmi darbības zonā, līdz ar ko ir izdarījis administratīvo pārkāpumu, par kuru atbildība paredzēta LAPK 149.[10]panta piektās daļas 12.punktā.

Tiesa, pārbaudot administratīvā pārkāpuma lietas materiālus, secina, ka administratīvā pārkāpuma protokolā-paziņojumā Nr.511303908 fiksētais pārkāpums ir guvis apstiprinājumu ar administratīvā pārkāpuma lietā iegūtiem pierādījumiem: notikuma vietā veiktajiem fotouzņēmumiem (administratīvā pārkāpuma lietas oriģinālu 5.lapa); Valsts akciju sabiedrības Latvijas valsts ceļi 2016.gada 20.aprīļa atbildi Nr.5.1/1739 Rīgas pašvaldības policijas Latgales pārvaldei "Par ceļa zīmēm", Prūšu ielā 23A (lietas 11.lapa), Protokolu-paziņojumu Nr. 511303908 (lietas 9.lapa).

Tāpat tiesai nav pamata apšaubīt Valsts akciju sabiedrības Latvijas valsts ceļi 2016.gada 20.aprīļa atbildi Nr.5.1/1739 Rīgas pašvaldības policijas Latgales pārvaldei "Par ceļa zīmēm", Prūšu ielā 23A sniegto atbildi par to, ka ceļa zīmes Nr.523 "Stāvēšanas aizlieguma zona" un Nr.849 "Pārējā papildinformācija"- "Izņemot ar DzĪB "Prūšu nams 23A "atļaujām", kas ir uzstādītas nama Prūšu ielā 23a pagalmā, Rīgā, Ceļu satiksmes likuma 38.pantā noteiktajā kārtībā ir saskaņotas LVC Satiksmes organizācijas pārvaldē un , ka tās ir izvietotas atbilstīgi Latvijas standarta LVL 77-2 "Ceļa zīmes 2.daļa: Uzstādīšanas noteikumi" prasībām. Minētās ceļa zīmes konkrētajā vietā uzstādītas 2010.gada 18.jūnijā.

Līdz ar to tiesa uzskata, ka nav pamatots Sūdzības iesniedzēja arguments par to, ka viņš uzstādītās zīmes nav varējis redzēt, jo tās uzstādītas nepareizi.

CSN 4.punkts nosaka, ka ceļu satiksmes dalībniekiem jāizpilda CSN un citu normatīvo aktu prasības, kas nosaka ceļu satiksmes dalībnieku pienākumus, jāizpilda policijas darbinieku un to personu norādījumi, kuras pilnvarotas regulēt satiksmi, kā arī jāievēro luksoforu signālu, ceļa zīmju un ceļa apzīmējumu prasības. Nekādas atkāpes no šiem noteikumiem nav paredzētas.

Transportlīdzekļa vadītājiem ir jānovieto savas automašīnas atļautā vietā, nepārkāpjot Ceļu satiksmes noteikumus, neapgrūtinot un neierobežojot citus satiksmes dalībniekus, vadoties pēc ceļa zīmēm.

Tiesa uzskata, ka tas apstāklis, ka sūdzības iesniedzējs neredzēja 523.ceļa zīmi, piebraucot pie Prūšu ielas 23A nama, ir nepamatots, un ar minēto ceļa zīmi noteiktais satiksmes tiesiskais režīms tādēļ savu spēku nezaudē, un , lai ievērotu satiksmes noteikumus, sūdzības iesniedzējam bija pienākums pārliecināties par ar ceļa zīmēm ieviesto režīmu, pēc transportlīdzekļa novietošanas.

Tiesa norāda, ka transportlīdzekļa vadītājam ir jāpārliecinās par attiecīgo ceļa zīmju regulējumu arī gadījumā, ja ceļa zīmes kustības laikā tās vadītājam nebija redzamas. Minētais neprasa no vadītāja īpašu piepūli un laika resursu patēriņu, ņemot vērā konkrētajā gadījumā paša Sūdzības iesniedzēja norādīto transportlīdzekļa kustības virzienu (lietas 14a.lapa).

Transportlīdzekļa vadītājam ceļa zīmes ir jāievēro un ceļa zīmēs noteiktās prasības ir obligāti jāizpilda pat tad, ja transportlīdzekļa vadītājam rodas šaubas par šo ceļa zīmju atbilstību Ceļu satiksmes noteikumu vai Latvijas valsts standartu prasībām.

LAPK 149.[10] panta piektās daļas sankcijā par konkrēto pārkāpumu paredzēts tikai viens soda veids- 40 *euro* apmērā

Tiesas ieskatā, pie apstākļiem, ka sūdzības iesniedzējam ir uzlikts panta sankcijā paredzētais naudas sods 40 *euro* apmērā, nav tiesiskas nepieciešamības izvērtēt atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus un uzliktā soda samērīgumu.

Tiesa norāda, ka ceļu satiksmē izdarīta pārkāpuma atzīšanai par maznozīmīgu LAPK 21.panta otrā daļa paredz divus kritērijus: pirmkārt, par attiecīgo pārkāpumu paredzētais naudas sods nepārsniedz četrdesmit *euro*, otrkārt, šis pārkāpums nav radījis draudus citiem ceļu satiksmes dalībniekiem vai viņu mantai.

Tiesa uzskata, ka konkrēti izskatāmajā gadījumā LAPK 21.pants nav piemērojams, jo apstāšanās un stāvēšanas noteikumu pārkāpšanas konstatēšana un vainīgo personu sodīšana ir nepieciešama, lai nodrošinātu kārtību ceļu satiksmē un vienveidīgu tiesību normu piemērošanu, lietās, kurās

personām tiek noteikta administratīvā atbildība par apstāšanās un stāvēšanas noteikumu pārkāpšanu. Turklāt pastāv tiesiskais regulējums, kas uzliek par pienākumu sodīt visas personas, kas ir izdarījušas minēto pārkāpumu, lai panāktu vienlīdzīgu attieksmi pret visām personām un taisnīguma ievērošanu, piemērojot administratīvos sodus.

Tiesa secina, ka administratīvā soda piemērošanā Iestāde ievērojusi LAPK noteikto lietvedību administratīvo pārkāpumu lietās. Iestāde, izskatot lietu pēc būtības, ir izvērtējusi izdarīto pārkāpumu, lietā esošos pierādījumus un no tiem izrietošus secinājumus.

Līdz ar to sūdzības iesniedzēja sūdzība kā nepamatota noraidāma, Iestādes lēmums atzīstams par tiesisku un pamatotu un atstājams negrozīts.

R e z o l u t ī v ā d a ļ a

Ņemot vērā minēto un pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{12} panta otrās daļas 2.punktu un 289.^{13} pantu, tiesa

n o s p r i e d a :

Atstāt negrozītu Rīgas pašvaldības policijas Latgales pārvaldes priekšnieka /pers. B/ 2016.gada 26.aprīļa lēmumu Nr.D57/04/511303908/1, ar kuru atstāts negrozīts Rīgas pašvaldības policijas Latgales pārvaldes inspektora V.Levaškeviča 2016.gada 19.marta administratīvā pārkāpuma protokols-paziņojums Nr.511303908, bet /pers. A/, personas kods /personas kods/, sūdzību noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģijā 10 darba dienu laikā no sprieduma paziņošanas dienas, sūdzību iesniedzot Rīgas rajona tiesā, Siguldā.

Tiesnese M.Dreimane